

TROLLPOSTEN

Nummer 5, Årgang 14, . 18. oktober 2019

OVT

2018-19

Så var våren og sommeren kommet til Troll. Ei sol som stadig kommer høyere opp på himmelen, og en kveldshimmel der mørket forflytter seg fra sør til nord og med varmere temperaturer, gir oss tegn om at sommeren er like om hjørnet og vi er snart på vei hjem etter ett år her nede i verdens sydligste og tørreste kontinent.

Dette er en travel tid for OVT. Mye skal gjøres før ny besetning kommer ned, før forskere kommer ned og skal ut på sine oppdrag og før sommerbesetningen kommer. Det skal vaskes, ryddes, telles, pakkes, forberedes, freses, rydde snø som vinden blåser inn og legger igjen, reparere utstyr og materiell etter stormene og klargjøre flyplassen for en ny sesong med flyvninger ned hit.

Det største tegnet på at våren er her og vinteren har sluppet taket, er gjenkomsten til fuglene. Noen av oss trodde det kanskje var sørjoen som kom først, men det var det ikke. Og de kom tidligere enn det vi hadde gjetten på.

Dette og mer til kan du lese mer om i dette nummeret av verdens sørligste norskspråklige lokalavis.

God lesning.

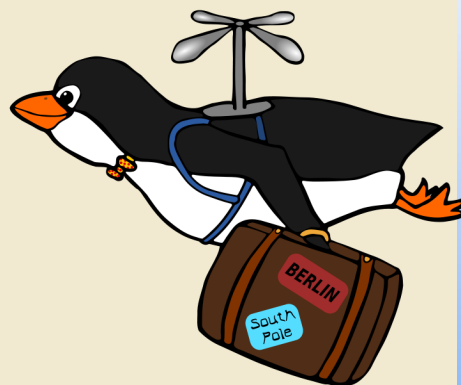
Laila og Bjørn Ove

Inspeksjon av rullebanen etter vinteren.

I denne utgaven kan du blant annet lese mer om:

- Sirkuskunster på Troll
- Klargjøring av repeater på Trollkammen
- Presentasjon av redaktørene av Trollposten
- Snørydding på Troll
- Vegetasjon i Antarktis
- Hvem har kommet tilbake?

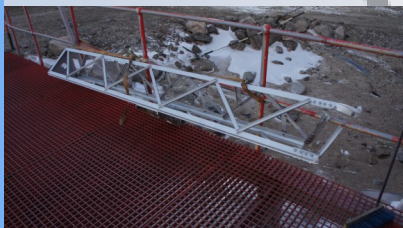
Sirkuskunster på Troll.

En litt søkt tittel på denne artikkelen, men vi skal komme tilbake til det.

I årets sterkeste storm, klarte ikke HF-masta påkjenningen, så toppen knakk og deiset i bakken.

Masta måtte tas ned og sikres i tilfelle nye stormer skulle komme.

Utpå vårparten ble det tid for å prøve å gjenreise masta.

Morten var prosjektleder og sammen med Mats fikk de ordnet den såpass at den kunne reises,

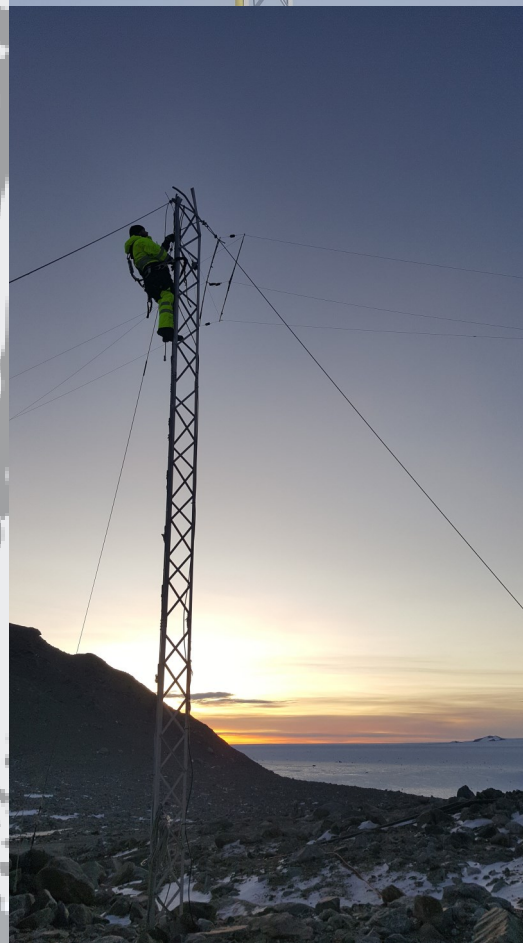
dog noe kortere enn opprinnelig. Når masta skulle reises måtte 5 av 6 OVT-ere til pers, mens sistemann stod og så på.....

Alle timene på trimrommet var det som skulle til for å få reist masta. Bra at treningsøktene kunne komme til nytte da...

Så var det tid for Mats å ta på seg sikringsutstyr og utføre sirkuskunstner i masta. Han viste god beherskelse i både klatring og akrobatikk i masta, noe som kan tilskrives tilsvarende arbeidsoppgaver ute på plattformene i Nordsjøen.

Morten til topps i masta i solnedgangen.

Historien om en repeater!

For å ivareta det grønne imaget til Troll stasjon, er det plassert noen få solcellepaneler på området. Et par av disse står oppe på Trollkammen og gir strøm til radiorepeateren.

Som kjent er det ikke spesielt mye effekt av disse når det er mørketid, og for å spare batteriene måtte de hentes inn for vinteren. Mats og Laila la optimistiske i vei for å hente ned batteriene en dag i mai, med sekk til å ha batteri i, sjokoladecake fra kokken og tro på en hyggelig arbeidsdag i Trolls vakre turomgivelser. Problemet var bare at batteriene ikke lot seg demontere fra Pelicasen, og den igjen var dessverre for stor for medbrakt sekk. Løsningen ble å bære kofferten på nesten 30 kilo ned fra Trollkammen i armene. Det ble oftere og oftere byttet bærer og det var med et nødsrik vi rakk middag den dagen 😊

Selvsagt måtte tilsvarende kasse bæres opp igjen når sola kommer tilbake.

Her ordnet vi oss med bæremeis og biltransport av kassen oppover et stykke mot NILU.

Der hadde Morten satt fra seg bæremeis og koffert, og til og med overrasket oss med Twist til gangmarsjen opp mot Kammen.

Dessverre var ikke super-fotografen med på tur så det ble ikke mange bildene av slitet, men her er Mats i gang med å koble batteriene til oppe på Kammen.

Det er en fantastisk utsikt fra Trollkammen, så arbeidsmiljøet er det ikke noe å utsette på.

Laila sjekker kameraet etter å ha fotografert elektrikerens i aksjon.

SNØVÆR PÅ TROLL

Selv om vi lever i verdens tørreste klima og det nesten aldri er nedbør her, samler det seg store mengder snø på stasjonsområdet, spesielt etter at kraftige vinder har herjet i området. Da fonner det seg opp her og der og dette må ryddes bort. Da må alle hjelpe til, inkludert Cat-ungen.

Utsikt fra stua under orkanen som holdt oss selskap et døgn tid den 13. september.

Laila skuffer vekk snø med Cat-ungen.

Snøskulpturer på verandaen.

Vakkert resultat av snøryddingen.

Øystein deltok med Hjullasteren.

Laila Røise er lege i OVT 2018-19.

Laila fylte 50 år i august, noe som du kunne lese om i forrige nummer av Trollposten.

Hun har tre voksne barn og ble farmor til en gutt i sommer. Laila gleder seg veldig til å komme hjem og delta i dåpen, med dåpsvann fra Antarktis.

Hun er opprinnelig fra Kviteseid i Telemark og derfor var det en selvfølge at vi måtte ha Kviteseidsmør her nede i vinter. Etter å ha studert i Tyskland og bodd i Sverige og andre steder, er hun nå bosatt i Kongsberg. Der er hun fastlege i et legefelleskap som nå skal flytte inn i nye lokaler. Det har gått med mange timer via skype til å planlegge de nye lokalene mens hun har vært her nede.

Her på Troll er hun ansatt som lege, men da OVT 2018-19 har holdt seg forholdsvis friske og fri

for skader, så har hun hatt mye ledig tid. Det har ikke vært vanskelig å få time til fastlegen her nede ihvertfall. Og i denne ledige tiden har hun ikke sittet på baken. Da er hun høy og lavt, telle utstyr på legekantoret eller i en eller annen container, ordne med søppelet på forskriftsmessig måte, frese isen på Trollfastdammen og hjelpe de andre i stort og smått.

En skulle tro da, at etter en sånn hektisk arbeidsdag, da satt hun med føttene oppe på en krakk foran TV'n? Å nei da. Da er det enten trompettrening i Blåbo (her viste hun sin omtanke for sine med-OVT-ere), harde økter på trimrommet, rundtur Trollhaugen, Trollveitja, Trollkammen, Sofietoppen og Nonshøgda, joggetur eller skitur ut til TAF, tur til Grjotfjell og Klovningen eller hun hjelper andre i sine treningsøkter i Trimrommet. Av og til kobler hun av med strikking av babytøy, løser soduku eller leser. Shakletons eventyr er noe av det hun har fordypet seg i her nede.

Vi som er så heldige å få jobbe og bo sammen med Laila, opplever henne som en omtenkstom, varm, beroligende, klartenkt og humørsprende person. Og hun er glad i å ha en god samtale med en eller flere av oss.

I Antarktis er hun blitt mest fascinert av hvor vakkert det er med all variasjon i lyset, og av de fine turområdene, spesielt hvor flott (og forbausende lite kaldt) det er å gå turer på tross av temperaturer under 20 minusgrader og mørketid.

1: Hva eller hvem er ditt forbilde?

«Min far var et stort forbilde for meg. Han var en klok og raus mann og hadde en egen evne til å gjøre at alle rundt ham følte seg spesielle og satt pris på».

2: Hva er ditt fremste mål/drøm fremover?

«Det må være å være en god støtte-spiller for barn og barnebarn».

3: Hva er favorittmaten din?

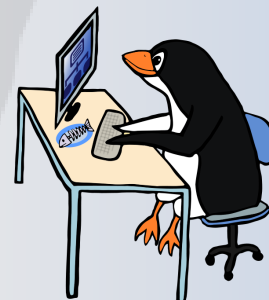
«He, he, jeg er altfor glad i all slags mat til å ha noen favoritt».

4: Hvor går drømmeturen?

«Sykkeltur på Cuba, det har jeg tenkt på en stund og ser for meg må være veldig artig».

5: Hva er planene når du kommer hjem etter overvintringen?

«Aller først blir det dåp av mitt første barnebarnet, og så selvsagt være så mye sammen med barn og barnebarn som mulig! Jeg begynner å jobbe ganske raskt etter hjemkomst, så da er det vanlige dagliglivet i gang igjen.»

Bjørn Ove Finseth er kokk i OVT 2018-19.

Bjørn Ove er 53 år, eldstemann i teamet, men kanskje den mest lekne av oss. Han elsker f. eks å skli ned snøkleddede bakker på baken for deretter å filme andre som prøver seg på det samme. Bjørn Ove er en ekte trønder, født og oppvokst i Trondheim, men bor nå i Vanvikan hvor han har sitt eget hus og en hage full av frukt og bær. Det får han imidlertid ikke så ofte nyte godt av, annet enn via bilder fra sin kjære mor som stiller hagen når han er borte, for han er en vaskeekte yrkesglobetrotter! Han har jobbet både på Hopen og Bjørnøya før han kom til Troll. Bjørn Ove har ikke bare jobbet som kokk. Han er utdannet lærer også og jobbet i mange år som lærer på videregående skole. Det kan godt merkes. Han kan mye om det meste, er engasjert og ivrig, og han er en artig diskusjonspartner og historieforteller. Han er en

viktig bidragsyter til vår velferd under overvintringen. Han forsyner oss med nydelig mat og kreativ bruk av råvarer på grunn av begrenset tilgang på friske grønnsaker, vi opplever det som å spise på restaurant daglig. I tillegg disker han opp med vafler eller andre godsaker hver onsdag og alltid nydelig fersk bakst til fredagsfilmen!

På fritida er han også aktiv. Han har bl.a. laget nett til å ha over frukttrær hjemme i hagen. Det gikk så raskt at han nesten gikk tom for fritidsaktiviteter, men da satte han fart på «turbeina» for alvor. Han er en ivrig turgjenger og har rekord i antall, med god margin!, for årets OVT over Nons-høga og Sofietoppen. Der fyker han over mange ganger i uka. Da er kameraet hans faste følgesvenn og mange har fått del i hans flotte bilder fra Trolls nærområde. I tillegg er han blitt en skikkelig kjendis. Han er stadig å høre på diverse radioprogram som en god ambassadør for NP, med informasjon om stasjonen og livet i Antarktis, han deltar stadig i lytterkonkurranser og har vunnet en rekke artige premier. Ellers gleder han oss stadig med oppdateringer over reise-mål, overnattingssteder, transportmuligheter og attraksjoner for sin store reise som han planlegger å starte året 2020 med.

I Antarktis er han blitt mest fascinert av sola og blåisen som strekker seg utover i evigheten.

1: Hva eller hvem er ditt forbilde?

«Ingrid Espelid Hovig var og er mitt store forbilde. Hennes nysgjerrighet, hennes kunnskapsrikdom og måten hun formidlet dette på, er et eksempel til etterfølgelse. Mange journalister og fagfolk har noe å lære av henne. Og så har hun studert på Stabekk, som jeg også har gjort».

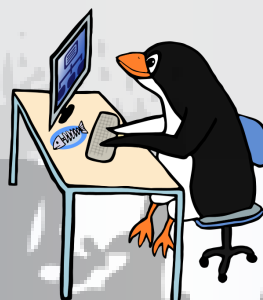
2: Hva er ditt fremste mål/drøm fremover?

«Å få jobbe et halvt år på Jan Mayen. Det er den utposten i nordishavet som jeg «mangler» Søknad er sendt for sommersesongen 2020».

3: Hva er favorittmaten din? «Jeg er altetende, men en godt tilberedt fårrikål står veldig høyt i kurs».

4: Hvor går drømmeturen? «Jeg har hatt lyst til å besøke alle kontinentene på denne runde kloden. Jeg mangler Australia/Oseania og Amerika nå.»

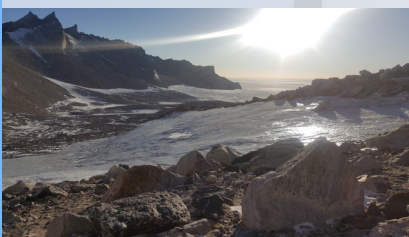
5: Hva er planene når du kommer hjem etter overvintringen? «Blir å tilbringe litt tid med familien. Så blir det en tur over til England før jul for å besøke gode venner der. Etter nyttår blir det en to måneders tur jorda rundt. Da blir både Australia/Oseania og Amerika besøkt. Og så håper jeg på et opphold på Jan Mayen etter det».

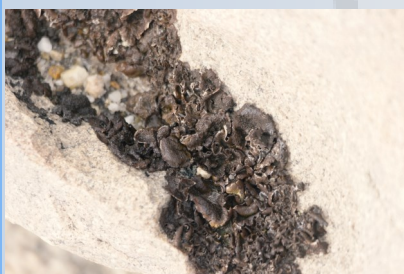
Vegetasjon i Antarktis

skulle tro at når det er så tørt og kaldt her i Antarktis, så skulle ikke planter klare å vokse. Men det gjør det. Mose og lav finnes her nede, men vokser svært sakte.

Laila var på en overnattingstur på Vassdalsbua og tok en tur litt lenger inn i Vassdalen. Der åpenbarte det seg en oase med grønn mose. Det er et vakkert innslag i den karrige naturen her nede.

Innerst i Vassdalen. For å se hvor fint det har vi ikke forminsket bilde av den grønne mosen som finnes der.

Lav funnet på Volkonskogo Gora.

Rustlav ved Trollveitja.

Gul og rød lav gjemt inne i ei sprekk i berget i lia opp til Jutulhogget.

En mosedott gjemmer seg ved en stein ved Jutulhogget.

BLÅBO klargjøres for sommeren

Den Antarktiske vinteren har på mange måter fart fint med oss. I lange perioder har det vært sol fra blå himmel dag etter dag, eller rett og slett ikke sol, men fortsatt fint vær. En og annen storm har vi selvsagt opplevd. Vi skalket luker og vinduer til gjesterommene på Blåbo etter alle kunstens regler, men i år som tidligere år, var det på mange av rommene på Blåbo temmelig vinterlig da vi kom på inspeksjon. Snø og sand presser seg inn overalt, heldigvis er det ikke altfor krevende å koste det ut igjen.

Snøen hang i tak og sprekker.

På gulvene var det snøhauger.

Og Laila er alltid blid når arbeid skal gjøres. Den mediesky elektrikerer var også en viktig bidragsyter i fjerning av snø og sand på BlåBo etter vinteren. Da dette bildet ble tatt, var han på naborommet og kostet opp snø.

Snøen tettet igjen persienne som var tatt ned for vinteren for å beskytte vinduene mot steinsprut under stormer. Mats prøver å fjerne det meste uten at det faller ned på gulvet.

Mye snø utenfor BlåBo også.

Klargjøring av Trollfast

Trollfast er svært viktig for infrastrukturen og må gjøres klar til ny sommersesong. I en artikkel i forrige nummer, var det kommet forslag om å bompengeligge forbindelsen, slik at en kunne legge mer kostnader i forbindelsen. Dette ble det ikke noe av slik at den vanlige fresingen av is og skyve dette sammen til en molo over dammen, ble det som ble løsningen denne sesongen også.

Her er det Øystein som skyver frest is fra dammen opp på Trollfast.

Valgresultatet på Troll

Som vi kunne lese i forrige nummer, var valgkampen kommet til Troll også. Da vi ikke fikk lov til å stemme, selv om en skulle tro at det skulle gå an i dagens digitale verden, med BankID, Digipost og andre muligheter, måtte det avholdes et veldig lokalt lokalvalg på Troll. Valgdirektoratet beklaget at vi ikke fikk delta i årets valg der hjemme, og de vanlige politiske partiene så ikke noe nytte i å stille lister her nede. Derfor ble det her, som hjemme i Norge, en del helt lokale, særinteressepartier som stilte lister.

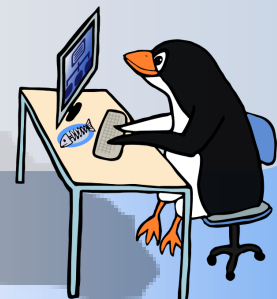
Hvis en skulle trekke en klar konklusjon på dette lokalvalget, så ble det et klart flertall for ikke å innføre bompenger på Troll. Det var bare to partier/lister som hadde innføring av bompenger som fanesak. Det ene partiet, Pingvinenes gangparti, er sterkt i mot økt trafikk i Antarktis, da dette medfører vansker for vandringen mellom hekkeplass og iskanten. De tenkte at med bompenger, ville trafikken av Dronninger, Prinsesser og Trolldyr, bli redusert til et minimum, så lenge Polarinstittuttet må spare store summer på driften av stasjonen. Pingvinenes gangparti, fikk ingen stemmer. Dette kan vel tilskyndes det faktum at ingen Pingviner hadde skrevet seg inn i manntallet og var heller ikke i området på valgdagen.

Det andre partiet/lista som var for bompenger, var Troll nakenbaderforening. Dette partiet fikk 16,7% av stemmene. Trollposten har grunn til å erfare at denne stemmen fikk partiet av

kokken på Troll. Bjørn Ove Finseth innehar medlemskap i både Hopen Nakenbaderforening og Bjørnøya Nakenbaderforening, og var den som stiftet dette partiet. Han uttalte i et valgmøte, hvor det møtte bare en person, at det å få åpnet Trollfastdammen slik at den kunne brukes til nakenbading, var viktig for velferden og helsa til de som skal oppholde seg på Troll. En molo eller demning som Trollfast representerer, ville være problematisk til å kunne utfolde seg med både crawling, butterfly og ryggsømming i dammen.

Valgresultatet for øvrig ble:
33,3% til Spenningspartiet.
16,7% til Bare-Rør-Lista.
16,7% til Frisk som en fiskpartiet.
16,7% til Store kjøretøy-partiet

Da ingen parti fikk klart flertall og ikke noe av forhandlingene i etterkant, førte fram til en styring av stasjonen, tok Teamleder Øystein Berge ansvar, og fortsetter som leder på stasjonen til han blir avsatt i midten av november.

Klargjøring av Troll for sommeren

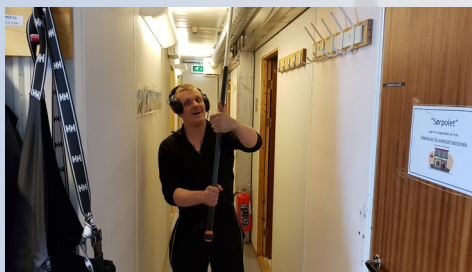
Etter hver vintersesong må stasjonen klargjøres for storinnrykk av nye OVT-ere, forskere og sommerbesetning. Da må alle i OVT til pers for å vaske ned alle kriker og kroker av stasjonen. Fellesområdene ble unnagiort på en fredags ettermiddag sammen med ukesvasken.

Her er Laila i full gang med vasking av tak og vegger.

Jimmy vasker takene i gangen grundig.

Det ser ut som at Jimmy ble fornøyd med resultatet.

Fuglene er tilbake

I begynnelsen av oktober laget vi en liste der vi satte opp datoer for når vi får se de første fuglene på stasjonen eller i nærområdet.

Bjørn Ove tippet 21/10, Laila 22/10, Jimmy 23/10, Mats 25/10, Øystein 27/10 og Morten 1/11. Da vi kom ned den 29/10 i fjor var sørjoen nettopp kommet så det var et godt utgangspunkt tenkte vi.

4 dager etter at lista var satt opp, gikk Øystein en ettermiddagstur til Trollveitja i finværet. Da han gikk oppover E6/autostradaen i lia overfor NILU, ble han var at noe rart var oppe på himmelen over seg. Der var det en flokk på 30-40 snøpetreller som fløy rundt omkring. Så det var snøpetrellen som kom først denne gangen, eller som ble observert først. For at det ikke skulle jukse måtte en godkjent observasjon bli sett av minst to personer. Laila og Bjørn Ove ble veldig yren på å gå opp til Trollveitja for å se, men det trengte de ikke. For med det samme de snakket om det i garderoben, så Øystein snøpetrellene kretse over Trollhaugen og nå kunne tre personer bevitne at de var kommet tilbake. Så nå er sommeren offisielt i gang. Det var dermed Bjørn Ove som kom nærmest i tippingen om når fuglene kommer tilbake.

Med dette bildet tatt av Øystein av de første snøpetrellene over Trollveitja, ønsker vi dere en fortsatt god høst og oss selv en god vår/sommer. Neste nummer av Trollposten blir en kavalkade over det OVT 18/19 har opplevd siden vi møttes for første gang i Tromsø i begynnelsen av september 2018.